

13.59x17.59	1	עמוד 2	שבת בשבתו	09/08/2013	38291434-4
מכון חרו - 29450					

תורה פרנקל מורה בתוכן 'תהילה' - אולינה דה-רוטשיד, ירושלים

האמת הכואבת שלי. לא העליתי על דעתי לכתוב מאמר בעלון שבת על הנושא. אולם משהו קרה בשנים האחרונות, בעזרתם של רבנים גדולים, ארגונים, פורומים ונפגעים אמיצים, שפתחו בתוככי החברה הדתית שלנו את הנושא הזה לעומקו. כולם יודעים יותר, מרגישים ומבינים טוב יותר שמהו כאן דורש תיקון, ויפה שעה אחת קודם. יציאת הנושא מהמחשכים אל האור, אל המודע, היא הצעד ההכרחי והמבורך הראשון בדרך לשינוי. לאחריה הקמה של מנגנוני התמודדות, בהם ייקחו חלק אנשים שמוכנים ללמוד את הנושא לעומקו, אנשים שמוכנים לשנות בתוכם אמונות תמימות על קדושתה של קהילה. כי אנחנו, אנשי החברה הדתית לאומית, לקחנו על עצמנו להיות חברה בעלת ערכים דתיים ומוסריים, חברה שחיה על פי עקרונות מקודשים. ואי אפשר לחיות בעולם של ערכים ואידיאלים בלי לתרגם אותם למציאות. ובמציאות - כדי להיות קדושים, עלינו לטפל בקשיים, לתמוך חד משמעית ובאופן מלא בקורבנות, ולהטיל סנקציות קשות על פוגעים. למען כולנו. טאטוא, הכחשה והעלמה הם מעשים הנוגדים את החיים הערכיים שבחרנו לעצמנו, לא תורמים להם.

כשהגעתי בתשעת הימים לכנס בישוב יקר, וראיתי את הרב יהושע שפירא מדבר בצורה כל כך חדה ונחרצת על הפגיעה המינית כרצח, התעצמה בליבי התקווה שהשינוי כבר כאן. כשראיתי רבנים מכובדים המוכנים להקשיב ולשאול וללמוד קצת על הבעיה הזאת, הנמצאת, כמו בכל מקום, גם בתוך ביתם ויישוביהם, התרגשתי עד מאוד. אז תודה רבה לכם - מועצה אזורית שומרון, רבנים וצוותי טיפול יישוביים, על הנכונות להקשיב ולקחת חלק בתיקון עולם. תודה רבה לדוברים ולמשתתפים שהשיבו לי את התקווה ואת האמון במסד של החברה הדתית, אולי בשל כנסים כמו זה מתקרבת לאיטה הגאולה, לפחות בשבילי.

זווית נשית

לקחת חלק בתיקון עולם

לפני כמה שבועות, בעיצומם של תשעת הימים, הוזמנתי לדבר בכנס של מכון חרו לצוותים טיפוליים ורבנים מיישובי השומרון, בנושא תקיפה מינית. כמי שנפגעה בילדותה, הגעתי לכנס בספקות רבים: האם משהו ישונה בחברה שלנו? האם בישובים ובחברה שלנו יפנימו את העובדה שפגיעות מיניות הן תופעה נרחבת, ושיש צורך לשנות מהיסוד את ההתמודדות שלנו עם הנושא הכואב? האם נצליח לשכנע שתקיפות כאלו הן לצערנו חלק מהחיים שלנו, ויש להתייחס אליהן בשדה החינוכי ובשדה הקהילתי באופן מאוד רציני ומעמיק? האם נמשיך לכבס מילים ולהסתיר תופעה כל כך נרחבת, רק כדי לשמור על שמנו הטוב, במחיר העצמת הפגיעה באנשים שותתי דם? האם נגן עוד ועוד על פוגעים, ונעדיף את טובתם וטובתנו על פני שלומם של נפגעים חפים מפשע?

עברו כבר כעשר שנים מאז החלטתי לאזור כוחות ולשמש לפה לרבות נפגעות ונפגעים של תקיפה מינית בחברה שלנו, כדי להוציא לאור את הסוד הגלוי הזה, ולחשוף לברי המזל שלא נפגעו את עולמם השבור והמנופץ של קורבנות התקיפות המיניות. רצייתי לחדור לנפשו של כל אדם בעל לב, כדי להסביר שפגיעה כזו היא רצח האישיות, ושהאדם שנפגע לא יהיה לעולם אותו אדם שהיה קודם. רצייתי שיבינו שההתמודדות השגויה של החברה והקהילה כשסיפור נחשף מעצימה את הפגיעה בקורבן, מוסרת מסרים שגויים לחברי הקהילה, ובלי כוונה חושפת את כל אנשיה לסכנת היפגעות. קיוויתי וייחלתי שהשומעים אותי יאמינו שחייבים לשנות את ההתייחסות לתוקפים מחד ולנפגעים מאידך, ושהתייחסות כזו לא רק שלא תפחית מערכה של החברה, אלא תחזק אותה, תעצים אותה, ותטרה אותה.

מעודי לא העזתי לחלום שאוזמן לכנס בו יישבו רבני השומרון, ואוכל לדבר בו את